

Original Article

Iranian Journal of Biological Sciences

h t t p s : / / z i s t i . i a u v a r a m i n . a c . i r

Examining the effect of the pickled cucumber preparation process on the amount of metalaxyl and diazinon pesticide residue in traditional cucumber product

Sadeghi M¹, Dehghan Abkenar S^{2*}, Khakipour N²

1- Graduated M.Sc of food science, Savadkooh Branch, Islamic Azad University, Savadkooh, Iran

2- Associated professor of chemistry, Savadkooh Branch, Islamic Azad University, Savadkooh, Iran

3- Assistant professor of agriculture, Savadkooh Branch, Islamic Azad University, Savadkooh, Iran

Savadkooh Branch, Islamic Azad University, Savadkooh, Iran

Article Info

Article History:

received 10.21.2022

revised 1.11.2023

accepted 1.30.2023

online 1.30.2023

KeyWords:

Diazinon

metalaxyl

cucumber

pickled cucumber

Gas Chromatography-Mass Spectrometer

*Corresponding author:

E-mail address

b_amiri77@yahoo.com

dehghan54@yahoo.com

nazanin_kh_43713@yahoo.com

Abstract

Introduction: Controlling the residual pesticides in food, particularly fruits and vegetables, is essential to preserving its health. Diazinon and metalaxyl as substance pesticides have been the focal point of numerous agrarian makers because of their extensive variety of adequacy, yet on the off chance that their period of usability isn't noticed, the presence of harmful buildups in the items, and the well-being of utilization truly imperils the clients.

Aim: This study evaluated the effects of spraying cucumber plants with diazinon and metalaxyl and after transformation cucumbers pickled were measured. Methods and Materials: The amount of residual metalaxyl toxin and the amount of residual diazinon toxin in harvested cucumbers and pickled cucumbers were measured. The residual amount of toxins in the pickled cucumbers was measured to investigate the effect of the preparation procedure.

Results: After the 10-day aging period, the results revealed that the residual amount of diazinon toxin in cucumber reached 0.0655 mg/kg. The outcomes showed that the impact of the cycle (pickling cucumbers) causes how much diazinon remaining toxic substance in the salted cucumber item to diminish as far as mg of toxic substance per kilogram of cucumber. Cucumbers can be harvested prior to the aging period without worrying about the expiration of the toxic effect period and used to prepare pickled cucumbers because the pasteurized pickled cucumber conversion process reduces the residual diazinon in the cucumbers.

Conclusion: Accordingly, it tends to be inferred that the utilization of change cycles, for example, transforming cucumbers into pickles causes the number of toxins and pesticides utilized for rural items can be diminished by utilizing this interaction. This issue is not supported by the metalaxyl toxin research. Solvent extraction was used to extract pesticides from the samples, and gas chromatography with mass spectrometry (GC-MS) was used to measure them.

Cite this article: Sadeghi M¹, Dehghan Abkenar S^{2*}, Khakipour N². Examining the effect of the pickled cucumber preparation process on the amount of metalaxyl and diazinon pesticide residue in traditional cucumber product. Iranian Journal of Biological Sciences. 2022; 17(2):55-65

doi 10.30495/zisti.2023.1971196.1139

DOR 20.1001.1.17354226.1401.17.2.4.6

Publisher: Islamic Azad University of Varamin – Pishva branch

Print ISSN: 1735-4226

Online ISSN: 1727-459X

This is an open access article under the: <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

بررسی اثر فرآیند تهیه خیارشور بر میزان باقیمانده آفت کش متلاکسیل و دیازینون در محصول خیار

سنتی

مرضیه صادقی^۱، شیوا دهقان آبکنار^{۲*}، نازنین خاکی پور^۳

۱- دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم و صنایع غذایی، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

۲- دانشیار گروه شیمی، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

۳- استادیار گروه کشاورزی، واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

محل انجام تحقیق واحد سوادکوه، دانشگاه آزاد اسلامی، سوادکوه، ایران

اطلاعات مقاله

چکیده

تاریخچه مقاله

ارسال ۱۴۰۱/۷/۲۹

بازنگری ۱۴۰۱/۱۰/۲۳

پذیرش ۱۴۰۱/۱۱/۱۰

نماینه ۱۴۰۱/۱۱/۱۰

کلمات کلیدی

دیازینون

متلاکسیل

خیار

خیارشور

کروماتوگرافی گازی با طیف سنجی جرمی

* نویسنده مسؤل

b_amiri77@yahoo.com
dehghan54@yahoo.com
nazanin_kh_43713@yahoo.com

مقدمه: به منظور حفظ سلامت غذا، کنترل باقیمانده آفت کش ها در غذا بخصوص صیفی جات و سبزیجات امری ضروری است. دیازینون و متلاکسیل به عنوان یک آفت کش شیمیایی به دلیل طیف اثر بخشی گسترده ای که دارد مورد توجه بسیاری از تولیدکنندگان محصولات کشاورزی قرار گرفته است، اما در صورت عدم رعایت دوره ماندگاری آن، وجود بقایای سم در محصولات، سلامت مصرف کنندگان را به شدت به مخاطره می اندازد

هدف: در این مطالعه اثر دو نوع سم دیازینون و متلاکسیل در سم پاشی بوته های خیار و اثر فرآیند تبدیل خیارشور بر باقیمانده سموم ارزیابی شد.

مواد و روش ها: میزان باقیمانده سم متلاکسیل پس از ۵،۳ و ۷ روز در متلاکسیل و میزان باقیمانده سم دیازینون پس از ۷،۵،۳ و ۱۰ روز در خیارهای برداشت شده، اندازه گیری گردید. همچنین جهت بررسی اثر فرآیند تهیه خیارشور، میزان باقیمانده سموم در خیارشورها اندازه گیری شد.

نتایج: مقدار باقیمانده سم دیازینون در خیار پس از گذشت دوره کارنس ۱۰ روزه به مقدار ۰/۰۶۵ میلی گرم بر کیلوگرم رسید. نتایج حاکی از آن بود که تاثیر فرآیند (خیارشور) سبب می شود که میزان سم باقیمانده دیازینون در محصول خیارشور نسبت به واحد میلی گرم سم در کیلوگرم خیار کاهش یابد. با توجه به اثر سودمند فرآیند تبدیلی خیارشور پاستوریزه بر کاهش باقیمانده دیازینون در خیار می توان خیارها را قبل از طی دوره کارنس بدون نگرانی در مورد سپری شدن دوره تاثیر سم برداشت کرد و برای تهیه خیارشور مورد استفاده قرار داد.

نتیجه گیری: استفاده از فرآیند های تبدیلی نظیر تبدیل خیار به خیار شور سبب می شود که میزان سم ها و آفت کش هایی که برای محصولات کشاورزی استفاده می شود می تواند با استفاده از این فرآیند ها کاهش یابد که البته این موضوع در این تحقیق در مورد سم متلاکسیل مورد تایید نمی باشد. استخراج آفت کش ها از نمونه ها به روش استخراج با حلال و اندازه گیری توسط دستگاه کروماتوگرافی گازی با طیف سنجی جرمی صورت گرفت.

شیوا آدرس دهی این مقاله: صادقی م، دهقان آبکنار ش*، خاکی پور ن. بررسی اثر فرآیند تهیه خیارشور بر میزان باقیمانده آفت کش متلاکسیل و دیازینون در محصول خیار سنتی. مجله دانش زیستی ایران. ۱۴۰۱؛ ۱۷(۲): ۵۵-۶۵

doi 10.30495/zisti.2023.1971196.1139

DOR 20.1001.1.17354226.1401.17.2.4.6

ناشر: دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین - پیشوا | چاپی: ۱۷۳۵-۴۲۲۶ | چاپ الکترونیکی: ۲۷۱۷-۴۵۹X | نویسندگان: © حق مؤلف

مقدمه:

۱۲ میوه و سبزی با بالاترین غلظت آفت کش ها، ارائه شده است. توت فرنگی، سیب، انگور، گوجه فرنگی و سیب زمینی در میان آنها به چشم می خورد (۶). فرایندهایی نظیر پوست کردن و شستشو، ممکن است به طور قابل توجهی بقایای آفت کش ها را در اکثر میوه ها و سبزیجات برای مصرف انسان کاهش دهد (۷). خیار (*Cucumis sativus*) جز خانواده کدویان (*Cucurbitaceae*) بوده و یکی از قدیمی ترین سبزی های جهان است که منشأ آن به هند یا جنوب آسیا برمی گردد. خیار یکی از محبوب ترین و پرکاربردترین سبزیجات میوه دار در جهان، سرشار از مواد مغذی مانند مواد معدنی، ویتامین ها و قندهاست که برای سلامت انسان مفید است (۸ و ۹). خیار را می توان به صورت خام یا فرآوری شده مصرف کرد که همین موضوع باعث ترجیح بیشتر مصرف کننده می شود (۱۰). به عنوان یکی از سبزیجات با ارزش اقتصادی، تولید خیار در سال ۲۰۱۸ به ۵۶ میلیون تن رسید (۱۱ و ۱۲). از جمله حشره کش های ارگانوفسفره و قارچ کش های رایج در کشت خیار، دیازینون و متالاکسیل می باشند. دیازینون حشره کشی غیرسیستمیک، ارگانوفسفره و با فرمول شیمیایی $C_{12}H_{12}N_2O_3PS$ است و کاربرد گسترده ای بر روی محصولات زراعی دارد. حداکثر میزان باقیمانده مجاز توصیه شده این حشره کش طبق استاندارد های ملی بر روی خیار ۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد (۱۳). قارچ کش متالاکسیل-مانکوزب با فرمول شیمیایی $C_{10}H_{21}NO_4$ قارچ کشی سیستماتیک با اثرات محافظتی و درمانیست که از طریق ریشه، ساقه و برگ جذب گیاه می شود. کاربرد بی رویه و بیش از حد آفت کش ها منجر به باقی ماندن آن ها در محصولات کشاورزی شده و سلامت انسان را به خطر می اندازد که به طور گسترده نگران کننده و بارها گزارش شده است (۱۴ و ۱۵). محصولات کشاورزی که به صورت خام مصرف می شوند، ممکن است حاوی مقداری بقایای آفت کش در محدوده مجاز (حداکثر حد باقیمانده) و به ندرت بالاتر از حد مجاز باشند. ماندگاری آفت کش ها در گیاهان به عوامل

گیاهان باید در برابر آفات و بیماری ها محافظت شوند تا تولید کافی را تضمین کنند و در نتیجه به امنیت غذایی کمک کنند، بنابراین آفت کش های بسیاری با ترکیب شیمیایی متفاوت در سراسر دنیا به کار می روند. از آنجاییکه، برخی از آفت کش های مورد استفاده، ترکیبات مضر هستند، بنابراین باید بین نیاز به افزایش تولید مواد غذایی و نیاز به اطمینان از ایمنی افراد، غذا و محیط زیست، تعادل قابل قبولی برقرار شود. به ویژه، هنگام برخورد با ضایعات میوه و سبزیجات، میزان سموم در مواد کشاورزی به ویژه در پوسته و گوشته باید کنترل شود و در نهایت قبل یا در حین پردازش بیشتر برای جداسازی یا تخلیظ ترکیبات زیست فعال از آن به حداقل برسد (۱). در حال حاضر معمولاً از آفت کش ها برای اطمینان از تولید موفق میوه و سبزیجات استفاده می شود. با این حال، فعالیت آفت کش های بیولوژیک با طیف وسیع و با توجه به خطر بالقوه آنها برای مصرف کننده، نگرانی های فزاینده ای را برای جوامع انسانی و محیط زیست ایجاد می کند (۲). آفت کش اصطلاحی است برای تمام حشره کش ها، علف کش ها، قارچ کش ها، جوته کش ها، نگهدارنده های چوب، مواد شیمیایی باغ و ضد عفونی کننده های خانگی که ممکن است برای از بین بردن برخی آفات استفاده شوند. آفت کش ها ممکن است بر اساس پارامترهای مختلفی، طبقه بندی شوند. در هر صورت، طبقه بندی معمول آفت کش ها بر اساس نحوه ورود به گیاه، عملکرد آفت کش، اندام آفتی که می کشند و ترکیب شیمیایی آفت کش است (۳). اثرات نامطلوب آنها بر سلامت انسان ممکن است شامل مسمومیت حاد عصبی، اختلال در رشد عصبی مزمن و سیستم غدد درون ریز یا سرطان باشد (۴). در طول دو دهه گذشته، بسیاری از سمی ترین آفت کش ها از فعالیت های کشاورزی و/یا خانگی حذف شده اند. با این حال، برخی دیگر، مانند حشره کش های ارگانوفسفره، هنوز برای برخی محصولات استفاده می شوند (۵). امروزه توجه زیادی پیرامون اصطلاح «dirty dozen» وجود دارد. فهرستی از

سنجی جرمی (GC-MS) و کروماتوگرافی مایع مرتبط با جرم طیف سنجی (LC-MS) می باشد. برای تجزیه و تحلیل آفت کش ها، آشکارسازهای طیف سنج جرمی بهترین آشکارساز می باشند به طوریکه در مطالعات انجام شده، استفاده از GC-MS برای ارزیابی آفت کشی که به طور منظم استفاده می شوند، گزارش شده است (۱۷).

مطالعات در مورد اثرات ذخیره سازی و برخی از تکنیک های فرآوری تجاری بر روی مواد غذایی بخشی از الزامات ثبت آفت کش ها در بسیاری از کشورهاست (۱۸). گاهی دیده شده که بقایای آفت کش ها در محصولات کشاورزی با فرآوری کاهش یافته است. برخی موارد نظیر شستن، پوست کندن، تخمیر و منجمد کردن باعث کاهش باقیمانده سموم به مقدار زیادی می گردد. با این حال، بعضی فرایندها نظیر خشک کردن، می تواند عامل افزایش غلظت سموم و آفت کش های مورد استفاده باشد (۱۹). یکی از انواع فرآوری های معمول بر روی خیار، تهیه خیار شور از آن می باشد. محصول حاصل را می توان با تخمیر طبیعی یا اضافه کردن مستقیم نمک و سرکه به دست آورد. هدف از این تحقیق بررسی میزان باقیمانده سموم ارگانوفسفره دیازینون و متالاکسیل در خیارهای خام و فرآوری شده به صورت خیار شور و سنجش سلامتی این محصولات از دیدگاه استانداردهای جهانی در شهرستان گلپایگان بود.

مختلفی نظیر نوع و خصوصیات گیاه، شرایط محیطی و نوع آفت کش بستگی دارد (۱۶). استفاده از روش های تجزیه ای دقیق، حساس و قوی برای اطمینان از اینکه سطح آفت کش ها در محصولات غذایی به طور موثر تنظیم می شود، بسیار مهم است. بقایای آفت کش ها در سبزیجات و میوه ها در دو مرحله بررسی می شود: اول استخراج و تمیز کردن آنالیت های هدف از ماتریس و دوم تعیین آنالیت های هدف. روشهای آماده سازی و استخراج، بقایای آفت کش ها را با استفاده از یک حلال از بقیه نمونه جدا می کند. تکنیک استخراج از یک روش استاندارد پیروی می کند که شامل آزادسازی آنالیت مورد نیاز از ماتریس آن می باشد. تکنیک استخراج باید به گونه ای طراحی شود که سموم دفع آفات را از درون ماتریکس (با کارایی بالا) به صورت کمی جدا کند و در عین حال تغییرات شیمیایی در آفت کش ایجاد نکند و مقرون به صرفه نیز باشد. چندین روش، مانند میکرواستخراج فاز جامد (SPME)، استخراج فاز جامد (SPE)، استخراج با حلال تسریع شده، استخراج با حلال به کمک مایکروویو، استخراج سیال فوق بحرانی و استخراج مایع-مایع (LLE)، ممکن است برای استخراج آنالیت های هدف از مواد، مورد استفاده قرار گیرد. از چندین تکنیک تجزیه ای برای تخمین، شناسایی یا آنالیز آنالیت های هدف (آفت کش ها) در مواد غذایی استفاده می شود. این تکنیک ها شامل کروماتوگرافی مایع با کارایی بالا (HPLC)، کروماتوگرافی گازی (GC) یا روش های انحصاری تر مانند کروماتوگرافی گازی با طیف

مواد و روش ها:

برداري به صورت كاملا تصادفی از بوته های مختلف و از قسمت های مختلف بوته خیار و با فاصله زمانی ۳، ۵، ۷ روز برای سم متالاکسیل و فاصله زمانی ۳، ۵، ۷ و ۱۰ روز برای سم دیازینون در فصل تابستان انجام شد.

دستگاه GC-MS (دستگاه کروماتوگرافی گازی با اسپکترومتر جرمی) شرکت (Agilent Technologie) مدل

جهت انجام پروژه یکی از مزارع بخش سعیدآباد گلپایگان مورد بررسی قرار گرفت. خیارهای کاشته شده توسط کشاورز به دلیل وجود آفات و بیماریها، سم پاشی و مورد ارزیابی کمی قرار گرفتند. سموم مورد استفاده در این پروژه دیازینون و متالاکسیل بوده که بخشی از مزرعه توسط سم دیازینون و قسمتی دیگر توسط سم متالاکسیل سم پاشی شدند. نمونه

شده و ۵ دقیقه در این دما نگه داشته شد. سپس دمایی ستون تا دمای ۱۸۰ درجه سانتیگراد با سرعت ۴۰ درجه سانتیگراد در دقیقه بالا برده شده و به مدت ۱ دقیقه در دمایی ۱۸۰ درجه سانتیگراد نگه داشته شد و مجدداً تا دمایی ۲۲۰ درجه سانتیگراد با سرعت ۵ درجه سانتیگراد در دقیقه بالا برده و به مدت ۵ دقیقه در این دما نگه داشته شد. محدود اسکن برای متالاکسیل m/z ۶۵-۵۰ و دیازینون m/z ۳۴۰ در نظر گرفته شد (۲۰).

بررسی سم متالاکسیل و دیازینون موجود در خیارشور
برای تهیه خیارشور ابتدا خیارها توسط آب کاملاً شسته شده، داخل شیشه های مقاوم به حرارت قرار داده شد. از سبزیجات معطر و سیر نیز استفاده شد. سپس محلول آب نمک ۵ درصد و سرکه ۶ درصد داخل شیشه بر روی خیارها ریخته شد و در آن کاملاً بسته شد. جهت ایجاد طعم مطلوب از سبزیجات معطر و سیر نیز استفاده شد. پس از آن شیشه داخل آب جوش به مدت ۳۰ دقیقه حرارت داده شد و به آرامی خنک شد و تا زمان انجام آزمایشات لازم درون یخچال در دمای ۴ درجه سانتیگراد نگه داری شد. تمامی مراحل استخراج آفت کش ها از خیارشور، با نمونه خیار یکسان می باشد. بجز نوع حلال، که برای خیارشور از کلروبنزن و استونیتریل استفاده گردید (۲۱).

AV۸۹۰ و سانتریفیوژ مدل ۳۲۰ Pit جهت قرائت نمونه ها استفاده شد. استخراج آفت کش ها از نمونه ها به روش استخراج با حلال و اندازه گیری توسط دستگاه کروماتوگرافی گازی با طیف سنجی جرمی (GC-MS) صورت گرفت. به این منظور ابتدا از نمونه ها که به خوبی همگن شده بود، ۵۰ گرم نمونه وزن شده و ۵۰ میلی لیتر آب مقطر به آن اضافه شد. مقدار ۲۰ میلی لیتر از نمونه همگن شده را داخل فالكون پلاستیکی ریخته و فالكون در دستگاه سانتریفیوژ با دور ۵۰۰۰ دور در دقیقه، به مدت ۵ دقیقه قرار داده شد. مقدار ۵ میلی لیتر از محلول به فالكون شیشه ای که از قبل در آن به مدت دو ساعت قرار داده شده بود، انتقال داده شد. در یک لوله آزمایش حلال ها شامل کلروفرم به میزان ۱۰۰ میکرولیتر و استونیتریل به مقدار ۱ میکرولیتر درون لوله ریخته شده و توسط سرنگ همیلتون به نمونه موجود در فالكون تزریق شد. بعد از آن فالكون به مدت ۵ دقیقه با دور ۵۰۰۰ دور در دقیقه درون سانتریفیوژ قرار داده شد و قطره تشکیل شده توسط سرنگ همیلتون به دستگاه GC-MS با ستون HP-5 تزریق گردید (۲۰). هر یک از نمونه ها توسط دریچه ی تزریق split/splitless در مد split به نسبت ۱:۲ و در دمایی ۲۵۰ درجه سانتیگراد تزریق شد. سرعت جریان گاز حامل هلیوم ۱ میلی لیتر بر دقیقه تنظیم شد و برنامه دمایی با دمایی اولیه ۵۰ درجه سانتیگراد شروع

نتایج:

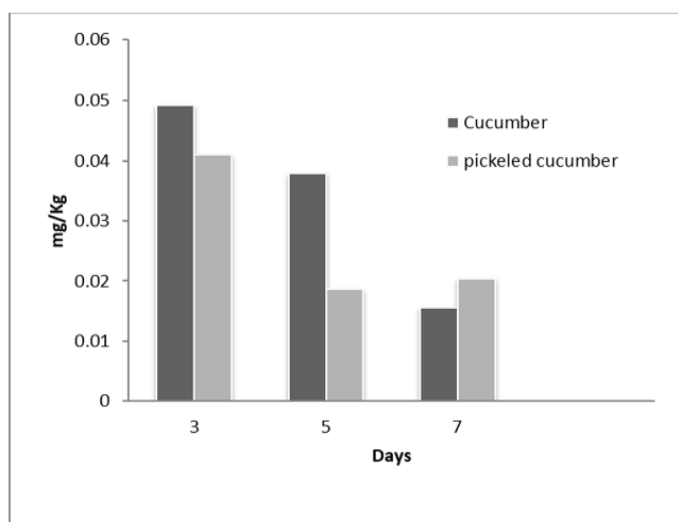
حد مجاز استاندارد یعنی ۰/۵ میلی گرم بر کیلوگرم بوده است. مطابق جدول در نمونه های خیارشور تولید شده از خیار مورد سم پاشی نیز تفاوت چندانی در میزان باقیمانده سم در مقایسه با خیار دیده نشده است و میزان متالاکسیل نمونه های خیارشور همانند نمونه های خیار از روز سوم به بعد روندکاهشی داشته است. مقایسه میزان باقیمانده سم متالاکسیل در قالب نمودار شماره ۱، ترسیم شده است.

بررسی سم متالاکسیل و دیازینون موجود در خیارشور: همانگونه که در جدول شماره ۱ مشاهده می شود میزان باقیمانده سم متالاکسیل در نمونه های خیار سم پاشی شده پس از گذشت زمان سه روز به حداکثر میزان خود رسیده و بعد از روز سوم روندی نزولی را طی کرده و بعد از روز هفتم به کمترین میزان کاهش می یابد. با توجه به مقادیر به دست آمده می توان نتیجه گرفت که از همان ابتدا نیز، مقدار باقیمانده سم متالاکسیل در نمونه های خیار کمتر از

جدول ۱: میزان باقی مانده سم متالاکسیل در نمونه خیار و خیارشور (میلی گرم بر کیلوگرم)

Samples	۳ days after Spraying	۵ days after Spraying	۷ days after Spraying
Cucumber	۰/۰۴۹۲±۰/۰۰۳۲	۰/۰۳۷۹±۰/۰۰۲۳	۰/۰۱۵۵±۰/۰۰۱۱
Pickled cucumber	۰/۰۴۱۱±۰/۰۰۲۸	۰/۰۱۸۶±۰/۰۰۱۴	۰/۰۲۰۴±۰/۰۰۱۶

نمونه‌های آزمایش دارای سه تکرار می‌باشند.

شکل ۱: مقایسه مقادیر سم متالاکسیل در نمونه های خیار و خیارشور

ده روز (دوره کارنس) به کمترین مقدار خود رسیده است. بنابراین طبق نتایج میزان سم باقیمانده از حد مجاز استاندارد (۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم) کمتر بوده است. در نمونه های خیارشور میزان باقیمانده سم دیازینون در روز سوم بعد از سم پاشی در مقایسه با خیار به میزان قابل توجهی کاهش داشته است. از مقدار باقیمانده سم می توان نتیجه گرفت که فرآیند تولید خیارشور از جمله شستشو، اعمال حرارت و استفاده از آب نمک و ترکیبات مورد استفاده در خیارشور باعث تغییرات قابل توجهی

اندازه گیری میزان سم دیازینون باقیمانده

در جدول شماره ۲ میزان باقیمانده سم دیازینون در خیار و خیارشور حاصل از خیارهای مورد سم پاشی توسط سم دیازینون نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می گردد میزان باقیمانده دیازینون در خیار برداشت شده پس از گذشت سه روز از زمان سم پاشی بسیار بالا بوده است ولی در روزهای متوالی برداشت تا زمان دوره کارنس در خیارهای سم پاشی شده، میزان باقیمانده سم به مقدار قابل توجهی کاهش یافته و پس از گذشت زمان

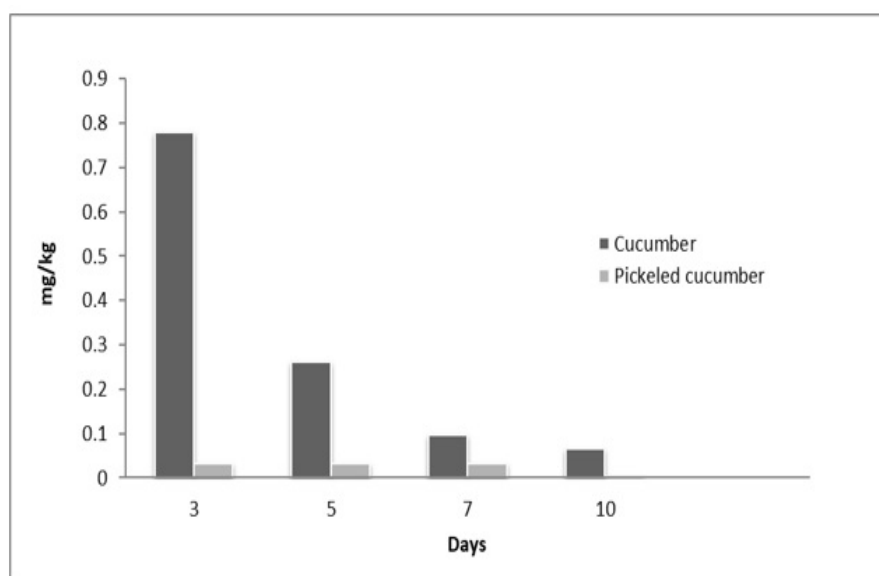
شده است که این روند کاهش تا پایان دوره کارنس ادامه داشته است. میزان سم در خیار-شور پس از ۱۰ روز به کمترین مقدار رسیده است. این میزان سم باقیمانده از حد مجاز استاندارد (۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم) کمتر

می باشد. مقایسه میزان باقیمانده سم دیازینون در قالب نمودار ۲، ترسیم شده است.

جدول ۲: میزان باقیمانده سم دیازینون در نمونه خیار و خیارشور (میلی گرم بر کیلو گرم خیار)

Samples	۳ days after Spraying	۵ days after Spraying	۷ days after Spraying	۱۰ days after Spraying
Cucumber	۰/۷۸۰۵±۰/۰۶۵۰	۰/۲۶۰۲±۰/۰۱۵۰	۰/۰۹۷۷±۰/۰۰۸۵	۰/۰۶۵۵±۰/۰۰۰۱
Pickled cucumber	۰/۰۳۱۲±۰/۰۰۲۱	۰/۰۳۱۱±۰/۰۰۱۸	۰/۰۳۱۱±۰/۰۰۱۰	۰/۰۰۳۳±۰/۰۰۰۲

نمونه‌های آزمایش دارای سه تکرار می‌باشند.

شکل ۲: مقایسه مقادیر سم دیازینون در نمونه های خیار و خیارشور

بحث:

متلاکسیل در تیمارهای مورد آزمایش روندی نزولی را طی کرده است. با این مقادیر می توان نتیجه گرفت که از همان ابتدا مقدار باقیمانده سم متلاکسیل در نمونه های خیار کمتر از حد مجاز استاندارد یعنی ۰/۵ میلی گرم بر کیلوگرم بوده است. طبق بررسی انجام شده، نمونه های خیارشور تولید شده از خیار مورد سم پاشی، تفاوت چندانی در میزان باقیمانده سم در مقایسه با خیار دیده نشده است و از ابتدا نمونه های خیارشور همانند نمونه های خیار از روز سوم به بعد روند کاهشی داشته است ولی در نمونه های خیارشور تغییرات قابل توجهی در مقایسه با خیار مشاهده نشده است. در واقع نتایج فوق نشان می دهد که عملیات شستشو و آماده سازی خیار تغییرات قابل توجهی بر روی میزان باقیمانده سم متلاکسیل نداشت. صالحی و همکاران با بررسی باقیمانده آفت کش اندوسولفان و دیازینون در مزارع خیار سبز و گوجه فرنگی استان کهگیلویه و بویر احمد طی سال های ۸۱ و ۸۲ نشان دادند که بیشترین میزان سم باقی مانده مربوط به حشره کش دیازینون در محصول خیار سبز بوده که حدود ۳/۵ برابر بیشتر از حد استاندارد ملی و جهانی بوده است. همچنین مقدار باقیمانده دیازینون و اندوسولفان در گوجه فرنگی و خیار سبز در برخی مناطق استان بالاتر از حد مجاز برآورد شد (۲۴). حسن زاده و همکاران (۱۳۸۹) در بررسی بقایای حشره کش ایمیداکلوپرید در دوره کارنس ۲۱ روزه و کاهش آن با روش های مختلف در خیار گلخانه ای به این نتیجه رسیدند که رعایت یک دوره زمانی ۷ روزه پس از سم پاشی با ایمیداکلوپرید برای ارائه محصول به بازار مصرف و اعمال روشهای ساده نظیر پوست کندن، شستشو و ذخیره در یخچال به منظور اطمینان از مقادیر باقیمانده این آفت کش به میزان کمتر از استاندارد کدکس، برای ایمنی غذایی مصرف کنندگان لازم و ضروری است (۲۵). در پژوهشی مشابه، میزان باقیمانده سم مالاتیون در خیار پس از تیمارهای شست و شو با آب، شست و شو با مایع شوینده و پوست گیری، اندازه گیری شد و نتایج تجزیه و تحلیل واریانس این بررسی نشان داد که میزان باقیمانده سم مالاتیون در تیمارهای شستشو با آب آشامیدنی و شستشو با مایع شوینده تفاوت معنی داری

یکی از مهمترین موانع در صدور محصولات کشاورزی (خصوصاً تره بار و سبزیجات)، مخاطرات میزان باقیمانده سموم در این محصولات می باشد. بر اساس مصوبات کمیته کدکس مواد غذایی، کشور های عضو که ایران نیز یکی از اعضا آن می باشد، ملزم به رعایت موارد ایمنی غذایی و کنترل کیفی محصولات کشاورزی با توجه به شرایط محلی خود هستند. مرز سمیت میزان باقیمانده آفت کش ها در بیشتر کشورها به منظور حفظ سلامت مصرف کنندگان و ترغیب عملیات مناسب کشاورزی در کاربرد حشره کش ها، قارچ کش ها و علف کش ها تدوین می شود (۱۳). دیازینون یک حشره کش ارگانوفسفره با فرمول شیمیایی (C₁₂H₁₂N₂O₃PS) است و به طور گسترده در کشت محصولات زراعی استفاده می شود و جهت استفاده علیه آفت هایی چون مگس مینوز و کرم های برگخوار توصیه شده است (۲۲). حداکثر میزان باقیمانده مجاز توصیه شده این حشره کش طبق استاندارد های ملی در خیار ۰/۱ میلی گرم بر کیلوگرم می باشد (۱۳). در این مطالعه از سم دیازینون برای سم پاشی بر روی خیار استفاده شد، که نتایج بدست آمده در پایان بررسی نشان داد که میزان سم باقیمانده در ابتدا بسیار بالا بوده ، ولی پس از گذشت ۱۰ روز به میزان قابل توجهی کاهش یافته است و خیار شور آماده شده از نمونه های خیار سم پاشی شده، دارای کمترین میزان سم در محصول می باشد که این میزان از استاندارد تعیین شده پایین تر می باشد. میزان غلظت سم دیازینون موجود در نمونه های خیار شور در مقایسه با نمونه های خیار به شکل معنی داری کاهش یافته است که می تواند اثر استفاده از فرآیند های تبدیلی نظیر تبدیل خیار به خیار شور باشد که سبب کاهش میزان غلظت سم باقیمانده در محصولات زراعی نظیر خیار می گردد. متلاکسیل قارچ کشی است که دارای اثر سیستمیک بوده و قابلیت بالایی جهت کنترل بیماری ها دارد. این قارچ کش از راه برگ و ریشه جذب شده و سپس وارد میوه و غده می شود (۲۳). در مطالعه حاضر با توجه به نتایج بدست آمده میزان سم متلاکسیل، در خیارشورهای فرآوری شده از خیارهای مورد سم پاشی پایین تر از نمونه غیر فرآوری است. سم

باقی مانده با GC/MS می تواند همزمان تعداد زیادی بقایای آفت کش را با دقت بالا شناسایی کند. بنابراین توصیه می شود که این روش برای همه سبزیجات و میوه ها به کار گرفته شود تا میزان باقیمانده سموم آنها قبل از رسیدن به بازار ارزیابی شود (۲۷). در تحقیقی که در سال ۱۳۹۸ بر روی خیارهای گلخانه ای کشت شده در استان همدان توسط نیکان و مروتی انجام شد، سطوح باقی مانده نه آفت کش مختلف از جمله دیازینون و متالاکسیل اندازه گیری و گزارش کردند که هیچ کدام از نمونه ها خالی از سموم نمی باشد. ۳۷ درصد نمونه ها حاوی سم بالاتر از غلظت حدود MRLs^۱ بود (۲۸).

با یکدیگر داشتند. همچنین تفاوت معنی داری با نمونه شاهد (بدون شست و شو) وجود داشت (۲۶). امراللهی و همکاران در سال ۲۰۱۸ با استفاده از دستگاه کروماتوگرافی گازی، میزان باقیمانده آفت کش های ارگانوفسفره در خیار و گوجه فرنگی های موجود در خرده فروشیهای تهران را اندازه گیری کردند و نتیجه گرفتند که در برخی موارد، سبزیجات و میوههایی با مقادیر بالای باقیمانده آفت کشها در بازارهای تهران به فروش می رسد. بنابراین پیشنهاد می شود که مصرف سموم در مزارع و گلخانه ها کنترل و میزان بقایای آنها قبل از توزیع با استفاده از روش multi-residue اندازه گیری شود. آنها نشان دادند که روش اندازه گیری همزمان چند

Maximum Residue Levels ۱ حداکثر مجاز باقیمانده سموم

نتیجه گیری:

می توان بیان نمود استفاده از فرآیندهای تبدیلی نظیر تبدیل خیار به خیار شور می تواند از سموم باقی مانده موجود در این محصول غذایی بکاهد، زیرا از طریق فرآیند تخمیر میزان سمی که در لایه ی خارجی و میوه وجود دارد با گذشت زمان قابلیت نفوذ به داخل میوه را از دست خواهد داد. همچنین با عملیاتی که قبل از تولید خیار به خیارشور نظیر شستشو انجام می گردد، میزان آن کاهش می یابد. در پایان می توان گفت که میزان باقیمانده سموم دفع آفات نباتی توسط فرآیندهای متداول تا حد زیادی کاهش می یابد و هر یک از این فرآیندها را می توان راهی برای تقلیل این ترکیبات شیمیایی در این دسته از محصولات در نظر گرفت.

عوامل متعددی در فرایند پخت و فرآوری محصولات غذایی خام بر میزان باقیماندن سموم در مواد غذایی موثرند، نظیر زمان، دما، pH و رطوبت. تأثیر دما بر حذف بقایای آفت کشها از آفت کشی به آفت کش دیگر متفاوت است، به عنوان مثال، جوشاندن تأثیر بیشتری بر آفت کشهای ارگانوفسفره نسبت به آفت کشهای اورگانوکلره، دارد. در این مطالعه تأثیر فرآیند تبدیل خیار به خیارشور بر میزان باقیمانده سموم مورد مطالعه قرار گرفت و نتایج نشان دادند که فرآیند های تبدیلی نظیر تبدیل خیار به خیار شور سبب کاهش قابل توجهی در سم متالاکسیل نشده است اما غلظت سم دیازینون موجود در نمونه های خیار شور در مقایسه با نمونه های خیار کاهش چشمگیری یافته است. با توجه به نتایج بدست آمده در این مطالعه

تشکر و قدردانی

از همه کسانی که در انجام این تحقیق به ما یاری رساندند سپاسگزاریم.

تعارض منافع

نویسندگان این مقاله عنوان می کنند که هیچ تعارضی وجود ندارد.

References

1. Nguyen TT, Rosello C, Bélanger R, Ratti C. Fate of Residual Pesticides in Fruit and Vegetable Waste (VFW) Processing. *Foods* 2020 9:1468. DOI: **10.3390/foods9101468**.
2. Shokrzadeh M, Saravi SSS. Pesticides in Agricultural Products: Analysis, Reduction, Prevention. In: Stoytcheva M., editor. *Pesticides-Formulations, Effects, Fate*. In Tech; Rijeka, Croatia; 2012.
3. Yadav YC, Devi NL. Pesticides Classification and Its Impact on Human and Environment. In: Chandra R. Gurjar BR. Govil JN. editors. *Environmental Science and Engineering*. 6. Studium Press LLC; Houston, TX, USA; 2017.
4. Guan H, Brewer WE, Garris ST, Morgan SL. Disposable pipette extraction for the analysis of pesticides in fruit and vegetables using gas chromatography/ mass spectrometry. *J Chromatogr A*. 2010 1217:1867–1874. DOI: **10.1016/j.chroma.2010.01.047**.
5. Roberts JR, Reigart RJ. Organophosphate Insecticides. In: Roberts JR, Reigart RJ, editors. *Recognition and Management of Pesticide Toxins*. The Environmental Protection Agency's Office of Pesticide Programs; Washington, DC, USA; 2013.
6. EWG Dirty Dozen™ EWG's 2019 Shopper's Guide to Pesticides in Produce TM. [[accessed on 30 April 2019]]; Available online: <https://www.ewg.org/food-news/dirty-dozen.php>
7. Rawn DFK, Quade SC, Sun WF, Fouguet A, Bélanger A, Smith M. Capta residue reduction in apples as a result of rinsing and peeling. *Food Chem*. 2008 109:790–796. DOI: **10.1016/j.foodchem.2008.01.061**.
8. Shi J, Wang J, Li R, Li D, Xu F, Sun Q. Expression patterns of genes encoding plasma membrane aquaporins during fruit development in cucumber (*Cucumis sativus* L.). *Plant Physiol Biochem*. 2015 96: 329–336. DOI: **10.1016/j.plaphy.2015.08.018**
9. Li C, Zhou J, Yue N, Wang Y, Wang J, Jin F. Dissipation and dietary risk assessment of tri styryl phenol ethoxylate homologs in cucumber after field application. *Food Chem*. 2021. 338:127988. DOI: **10.1016/j.foodchem.2020.127988**
10. Feng X, Pan L, Jing J, Zhang J, Zhuang M, Zhang Y. Dynamics and risk assessment of pesticides in cucumber through field experiments and model simulation. *Sci. Total Environ*. 2021 773:145615. DOI: **10.1016/j.scitotenv.2021.145615**
11. Bian Y, Guo G, Liu F, Chen X, Wang Z, Hou T. Mep-tyldinocap and azoxystrobin residue behaviors in different ecosystems under open field conditions and distribution on processed cucumber. *J. Sci. Food Agric*. 2020 100:648–655. DOI: **10.1002/jsfa.10059**
12. Faostat. The FAO (food and agriculture organization of the united Nations) compares data. Available at: <http://www.fao.org/faostat/zh/#compare> (Accessed August 5, 2021). 2020.
13. Iranian national standard organization. Pesticides-maximum residue limit of pesticides- tropical and subtropical fruits. 13118. 2016.
14. Chai YD, Liu R, He W, Xu FL, Chen ZL, Li L. Dissipation behavior, residue, and risk assessment of benziotiazolinone in apples. *Int. J. Environ. Res. Public Health*. 2021 18: 4478. DOI: **10.3390/ijerph18094478**.
15. Wang W, Gao Z, Qiao C, Liu F, Peng Q. Residue analysis and removal of procymidone in cucumber after field application. *Food control*, 2021 128:108168. DOI: **10.1016/j.foodcont.2021.108168**
16. Nuran Y, Yakup SV. Effects of processing and storage on pesticide residues in foods. *Critical Reviews in Food Science and Nutrition*. 2019. DOI: **10.1080/10408398.2019.1702501**
17. Wahab S, Muzammil K, Nasir N, Khan MS, Ahmad MF, Khalid M, et al. Advancement and New Trends in Analysis of Pesticide Residues in Food: A Comprehensive Review. *Plants*. 2022 11: 1106. <https://doi.org/10.3390/plants11091106>
18. Saeedi Saravi SS, Shokrzadeh M. Effects of washing, peeling, storage, and fermentation on residue contents of carbaryl and mancozeb in cucumbers grown in greenhouses. *Toxicol Ind Health*. 2014 Jun;32(6):1135-42. DOI: **10.1177/0748233714552295**. Epub 2014 Oct 23. PMID: **25342670**.
19. Zhao LW, Ge J, Liu FM, Jiang, NW. Effects of storage and processing on residue levels of chlorpyrifos in soybeans. *Food Chemistry*. 2014 150:182–6. DOI: **10.1016/j.foodchem.2013.10.124**.
20. Zhang S, Yang X, Yin, X, Wang C, Wang Z. Dispersive liquid-liquid microextraction combined with sweeping micellar electrokinetic chromatography for the determination of some neonicotinoid insecticides in cucumber samples. *Food Chemistry*. 2012 133:544550. DOI: **10.1016/j.foodchem.2012.01.028**.

21. Zhao E, Zhao W, Han L, Jiang S, Zhou Z. Application of dispersive liquid-liquid microextraction for the analysis of organophosphorus pesticides in watermelon and cucumber. *Journal of Chromatography*. 2007 1175:137-140. <https://DOI.org/10.1016/j.chroma.2007.10.069>
22. CDS T. *The Pesticide Manual*. BritishCrop Protection Council, 13th Edition, UK. 2003.
23. Sicbaldi F, Sacchi AG, Trevisan M, Del Ro A. Root uptake and xylem translocation of pesticides from different chemical classes. *Pest Sci*. 1997b 50. [https://DOI.org/10.1002/\(SICI\)1096-9063\(199706\)50:2<111::AID-PS573>3.0.CO;2-3](https://DOI.org/10.1002/(SICI)1096-9063(199706)50:2<111::AID-PS573>3.0.CO;2-3)
24. Salahi Ardakani A, Morowati M, Entesari M. Determination of Endosulfan and Diazinon residue levels in Tomato and cucumber in Kohgiloye and BoyerAhmad Province. *Genetic Engineering and Biosafety*. 2013 1:113- 120.
25. Hassanzadeh N, Bahramifar N, Esmaili Sari A. Investigating the residues of imidacloprid insecticide during the 21-day Carnes period and reducing it with different methods in greenhouse cucumber. *Iranian Plant Protection Research*. 2010 24(4). **DOI: 10.22067/jpp.v24i4.8130**
26. Dehghan Sekachaie A, Ghorbani M, Shokrzadeh M, Maghsoudlou Y, Babae Z. The effect of conventional processes on residual content of Malathion in cucumber fruit. *Electronic journal of food processing and preservation*. 2011 2 (2):1-15.
27. Amrollahi H, Pazoki R, Imani S. Pesticide Multiresidue Analysis in Tomato and Cucumber Samples Collected from Fruit and Vegetable Markets in Tehran, Iran. *Middle East J Rehabil Health Stud*. 2018 6(1):e64271. **DOI: 10.5812/mejrh.64271**.
28. Nikan J, Morowati M. An Investigation on Residue Levels of Some Pesticides Used in Green-house Grown Cucumber in Hamedan Province, Iran *Journal of Applied Researches in Plant Protection*. 2020 8(3):109- 123.